

RUBIALES SOLAMENTE

33 xics i amics vam anar el passat dijous 23 de març al Teatre Club Capitol a veure l'espectacle d'en Paco Rubiales. Aquell actor que es fa dir Pepe Rubianes per quedar-se amb la gent. En Paco va explicar-nos la seva vida, la dels seus familiars i fins i tot anècdotes d'alguns famosos.

Malgrat només tenir 4 neurones alcohòliques en Rubiales va fer passar una bona estona a tothom, a tothom qui no és *fatxa*. Als que som *fatxes* ens va semblar una porqueria. No entenc per què la gent va a veure una persona que es passa tot el dia fent-se solos integrals -especialment quan veu un borbó-, enfotent-se de Déu -que com ell diu és del PP-, parlant de la seva tieta soltera i verge -que ni el diable se la volia beneficiar- i relatant les experiències viscudes amb els seus testicles quan se li van inflar pel fregament amb un tanga d'espart que portava fent de ballarí en un club cubà -se li van fer tan grans que semblava que sempre anés acompanyat de dos amics, evidentment, collonuts-. Encara sort que no va parlar d'en Francisco Franco al cel sigui. Cosa que hubiera sido una grave ofensa para el pueblo español. Es inconcebible que se metan con nuestro caudillo, aquél que salvó España del

comunismo e hizo que se convirtiera en una gran potencia mundial sacándola de la miseria. Lo único que tuvo un poco de gracia fue cuando habló del F.C. Barcelona informando a la gente de lo que son en realidad sus máximos dirigentes: Gaspard, un vampiro, Nuñez, un exprostituto travesti, i Casaus, un drogadicto.

En resumen tuvimos que aguantar 90 minutos de la insultante diarrea verbal de este sinvergüenza sin poder defendernos. Un espectáculo totalmente censurable y nada recomendable para la gente de bien.

El sargento Rovira

NOTA 1: Lo de Sargento no sé por qué me lo dicen. Debido a unos problemas físicos, no hice el servicio militar ni pude alistarme al ejército ni realizar las ilusiones de mi vida: alistarme a las COES o a la Legión. Pero soy muy hombre, que nadie lo dude!!! A lo mejor el mote de Sargento es debido a que mi vida se rige por los valores del ejército: rectitud, lealtad i honor. Valores que tendrían que estar presentes en toda la sociedad. Evidentemente para que esto pasara nunca debería de haber dejado de ser obligatorio el servicio militar. Ya que es allí dónde la mayoría de nuestros jóvenes aprenden a ser personas de provecho.

NOTA 2: Este escrito es en serio. Si no se lo creen preguntenmelo a mi.

NOTA 3: Entre la gente de los Xics soy más conocido como Ramon Rovira.

Ramon Rovira

ESQUIADA 2000

Evidentment aquest any no podia faltar l'esquiada perfectament organitzada per en Marc Barjuan. 2 dies i 2 nits a Andorra esquiant i comprant. A part d'anar a Caldea, què més es pot fer a Andorra a l'hivern?. Aquí fem una valoració subjectiva de l'esquiada.

L'hotel: bé, a les habitacions hi havia tele!

Les pistes: bé, la neu al matí era primavera, al cap d'una estona dura i després pols (o era un altre l'ordre? No sé no ho vaig entendre del tot).

Esquiador revelació: Albert Salas, força caigudes, però només es va perdre un cop.

Convidada especial: La mare d'en Jaume Prat ens va venir a veure el diumenge al matí, però no va esquiar (va anar de compres, evidentment).

Profe de beginners: Bea Saera, amb ella la cunya se'ns va fer un *juego de niños*.

Profes d'intermediate: Josep M., Abel, Marc Barjuan,... Molt bé.

Reina de la cunya extrem: Agnès (cal dir que l'Òscar Mora no va venir i que en Cirac ha canviat de nivell).

Snow Boarders: Palomero i Jose l'objector ("pofesioná", "mu pofesioná")

Les compres: el de sempre, CD, algun cartró

de tabac, una mica d'alcohol, una mica més d'alcohol,...

El sopar: psa, els més espavilats van poder menjar gelat de postres.

La nit del dissabte: jugar una estona a dards o a daus i a dormir o a...

El viatge: la collada de Tosses és molt maca, tant d'anada com de tornada.

La betzina: barata a Andorra.

La duana: no ens van desmuntar els cotxes.

Conclusions: Bé, molt bé. Val la pena. Per repetir. Esquiar no és tan difícil, fins i tot en Ramon va esquiar. Si no tens esquís mira que te'ls deixin, preferiblement uns carvin. Posa't ulleres de sol, sinó al vespre et faran mal els ulls. Busca una habitació que no doni al carrer. Segons quin sigui el contracte del teu mòbil només podràs rebre trucades i enviar missatges, pensa que Andorra és l'estranger.

Ramon Rovira

